

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: J. K., narozený X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. KrÚ 24695/2022/ODSH/12

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou podanou u správního soudu v záhlaví vymezené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Městského úřadu Polička, odboru dopravy, ze dne 20. 10. 2021, č. j. MP/26082/2021. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žalobcovy námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského oprávnění a potvrdil provedený záznam bodů v registru řidičů.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému; navrhoval také zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Vymezil dva stěžejní žalobní body. Předně namítal nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, když ten ignoroval předložené důkazy, a to žalobcem předkládaná rozhodnutí jiných správních orgánů ve shodných věcech (k žalobě přiložená rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka). Namítal, že z jím předložených správních rozhodnutí vyplývá ustálená praxe správních orgánů spočívající ve zkoumání způsobilosti jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenány body, a to v rámci odvolacího řízení na základě návrhu odvolatele. Žalobce měl za to, že stejně měl postupovat i žalovaný, neboť správní orgány by měly při posuzování věcí shodných či podobných postupovat obdobně. V této souvislosti poukázal na zásadu legitimního očekávání a na rovnost účastníků před zákonem.
3. Druhý žalobní bod se týkal nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů, když žalobce namítal, že oznámení od věcně příslušného oddělení policie o spáchaných přestupcích, jakožto jediného důkazu, který je odvolacím orgánem přezkoumáván, není dostatečným důkazem a musí být vždy porovnán s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních jiných účastníků (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která přiložil jako přílohu žaloby a která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle názoru žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle jeho názoru nesprávný. Žalobce uvedl několik příkladů nezpůsobilosti podkladu pro rozhodnutí při jednání přestupců a vymezil, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto

vzorových případech nedostatečné. Uvedl, že z rozhodnutí musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a že údaje v rozhodnutí musí být uvedeny být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

4. Dále popsal jednotlivé vady podkladů ve svém případě. Konkrétně příkazu Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend – oddělení dopravních nehod ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/39584/2021/PucT, vytýkal jeho nepřezkoumatelnost z důvodu nemožnosti určit místo spáchání přestupku, určit jeho podstatu a nejednoznačnosti identifikace osoby přestupce, chybějící doznání přestupce, chybějící vysvětlení dalších osob. Ve věci blokové pokuty Městské policie Březová nad Svitavou ze dne 23. 9. 2018, č. j. MBnS -2121/2018, namítal v kolonce č. 7 nejednoznačné označení formy zavinění a chybějící předepsané náležitosti. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou dostatečně a konkrétně individualizovány. Žalobce se žalobou domáhal soudního přezkumu v rozsahu, zda jsou jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.
6. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že žalobce žádná rozhodnutí jiných správních orgánů nepředložil, jen na ně poukázal. Argumentaci ohledně jiné správní praxe je vyjádřena na str. 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí. K zásadě legitimního očekávání uvedl, že tato zásada se týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu a jeho rozhodovací správní praxe. Žalobce neprokázal, že by se jednalo o ustálenou praxi jiných správních orgánů, a nikoliv o excesy, které samy o sobě nemohou založit legitimní očekávání účastníka ani u jiných správních orgánů.
7. K druhému žalobnímu bodu týkající se nezpůsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí, kde se touto námitkou zabýval a shledal ji nedůvodnou. Žalovaný stručně zopakoval důvody svého rozhodnutí. Žalovaný dále upozornil, že žalobce zaměňuje institut přezkumného řízení a institut námitek proti záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu). V námitkovém řízení správní orgán zásadně posuzuje, zda má způsobilé podklady pro zápis bodů a zda těmto podkladům odpovídá zapsané bodové ohodnocení. Správní orgán prvního stupně i žalovaný toto posouzení učinili.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky je nesporné, že žalobce podal námitky podle § 123f zákona o silničním provozu proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán vycházel z výpisu evidenční karty řidiče, výpisu z bodového hodnocení řidiče, oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, trestního příkazu vydaného Okresním soudem ve Svitavách a příkazu vydaným Magistrátem města Ústí nad Labem. Žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče za tato jednání:
- přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (překročení rychlosti v obci) – bloková pokuta Městské policie Březová nad Svitavou ze dne 23. 9. 2018, č. j. MBnS -2121/2018 – zaznamenány 2 body,
 - přečin podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku (ohrožení pod vlivem návykové látky při řízení motorového vozidla dne 27. 9. 2018) – trestní příkaz Okresního soudu ve Svitavách ze dne 30. 10. 2018, č. j. 2 T 196/2018 – 48 – zaznamenáno 7 bodů,
 - přestupek podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu (odjetí bez zastavení z místa dopravní nehody, aniž by nehodu ohlásil Policii ČR) – příkaz Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend – oddělení dopravních nehod ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/39584/2021/PucT – zaznamenáno 7 bodů.
11. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byly žalobcovy námitky zamítnuty, podal žalobce odvolání, v němž napadal rozhodnutí pro záznam bodů, přičemž žalovaný konstatoval, že jako odvolací orgán není příslušný přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, na základě kterých žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.
12. Krajský soud nejprve musí konstatovat, že žalobní body obsažené v žalobě jsou poměrně obecné a povětšinou bez dostatečné konkretizace k danému případu. Krajskému soudu je z jeho úřední činnosti známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle

nichž „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“

13. V návaznosti na shora uvedené krajský soud konstatuje, že první žalobní námitka je zcela obecná bez konkrétní souvislosti s osobou žalobce, netýká se skutkových okolností projednávané věci. Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by uvedl souvislost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Žalobce v žalobě namítal, že těmito důkazními prostředky měla být k žalobě připojena rozhodnutí správních orgánů. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce v této souvislosti ve svém odvolání (str. 6) uvedl: *„Správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti ve své úřední činnosti a mají tedy povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, které se v obdobných případech zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.“* Žalobce jednak žádné z rozhodnutí těchto krajských úřadů ve svém odvolání nespecifikoval a rovněž žádné z nich nepřiložil ke svému odvolání. Nebylo tak zřejmé, o jaké vady podkladů se mělo jednat, jakou mají souvislost s věcí žalobce a jaké závěry z toho měl žalovaný vyvodit. Krajský soud konstatuje, že to není zřejmé ani jemu. Uvedená rozhodnutí se týkají jiných přestupců, nemají žádnou přímou souvislost s osobou žalobce, ani skutkovou souvislost s nyní projednávanou věcí, přičemž žalobce ani v žalobě žádné bližší vysvětlení neposkytl. Je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany účastníka, která vede správní orgány, a poté i soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat. Krajský soud tak shledává tuto žalobcovu námitku nedůvodnou, a to také proto, že i přes uvedené nedostatky předmětné odvolací a potažmo i pak žalobní námitky, se s ní žalovaný vypořádal, a to konkrétně na straně 7 napadeného rozhodnutí.
14. K druhému žalobnímu bodu týkajícího se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů krajský soud konstatuje, že otázkou rozsahu přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Jak již uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona

o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný správní orgán je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci krajský soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe správních soudů odchýlil. Dovolává-li se žalobce přezkumu správnosti a zákonnosti rozhodnutí, které byly podkladem pro záznamy bodů v registru řidičů, chápe zjevně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů jako další kvazi-opravňý prostředek proti podkladovým rozhodnutím. Takové vnímání je ovšem zcela nesprávné a jde zcela proti smyslu a účelu předmětné právní úpravy.

15. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.
16. Ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, vyplývá právní názor, že byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. v příkazním řízení), je v takovém případě třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
17. V dalším rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak byly tyto závěry upřesněny ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které

jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.

18. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že pokud jsou vzneseny námitky proti záznamu bodu v registru řidičů, pak je povinností správního orgánu si obstarat podkladová rozhodnutí o přestupku pouze tehdy, je-li v daném námitkovém řízení účastníkem (řidičem) konkrétně zpochybněno oznámení policie o uložení pokuty, tedy pokud účastník (řidič) zcela konkrétně uvede, proč je dané oznámení vadné či neúplné, či v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (k tomu například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016 – 44).
19. Žalobce v průběhu správního řízení pouze obecně namítal, že oznámení o uložení pokuty není dostatečným důkazem, že by toto oznámení, resp. údaje v něm obsažené, měly být porovnány s údaji na konkrétním rozhodnutí. Taková námitka je zcela obecná a nevyjadřuje žádné konkrétní pochybnosti o samotném oznámení nebo o konkrétním rozhodnutí. Žalobce v nyní projednávané věci v námitkovém řízení zpochybnil pouze příkaz Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend – oddělení dopravních nehod ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/39584/2021/PucT, a to až v řízení odvolacím. Až v žalobě pak vznesl druhou konkrétní námitku proti pokutovému bloku ze dne 23. 9. 2018.
20. Správní orgány tak nebyly povinny si vyžádat pokutový blok ze dne 23. 9. 2018, na jehož základě bylo vypracováno oznámení policie a poté byl proveden záznam bodů, protože žalobce neuplatnil proti tomuto bloku ani proti oznámení, které se k němu vztahuje, žádnou konkrétní námitku.
21. V dané věci dále posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů, a to konkrétně v případě přestupku vyřešeného příkazem Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend – oddělení dopravních nehod ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/39584/2021/PucT, neboť tato jediná námitka byla vznesena již v průběhu správního řízení. Krajský soud pak neshledal tuto námitku důvodnou, když se s ní v plném rozsahu vypořádal v napadeném rozhodnutí žalovaný a krajský soud se s tímto vypořádáním námitky ztotožňuje a na odůvodnění žalovaného plně odkazuje.
22. Námitku týkající se nedostatků pokutového bloku ze dne 23. 9. 2018 žalobce vznesl až v žalobě, proto se jí nemohl žalovaný zabývat; s ohledem na skutečnost, že správní soudnictví zde není proto, aby suplovalo řízení před správním orgánem, se touto námitkou nemohl zabývat ani krajský soud. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014 se totiž podává, že „*smyslem přezkumu správních*

rozhodnutí ve správním soudnictví je poskytnutí soudní ochrany v případech, kdy osoby, jež tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se svých práv nedomohly před správním orgánem, ač se o to pokusily.“ Vzhledem k tomu, že žalobce v průběhu celého správního řízení předmětnou námitku neuváděl a byl tak v tomto ohledu pasivní, nelze jeho žalobní námitku v současné fázi řízení projednat, neboť nebyla v důsledku pasivity žalobce přezkoumávána v průběhu správního řízení. Nad rámec nutného odůvodnění lze uvést, že ani v případě věcného posouzení by této námitce nemohlo být pro zjevnou nedůvodnost vyhověno, neboť předmětný pokutový blok formu zavinění uvádí (nedbalost) a skutek i porušené právo jsou popsány s dostatečnou určitostí.

V. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 27. července 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu